

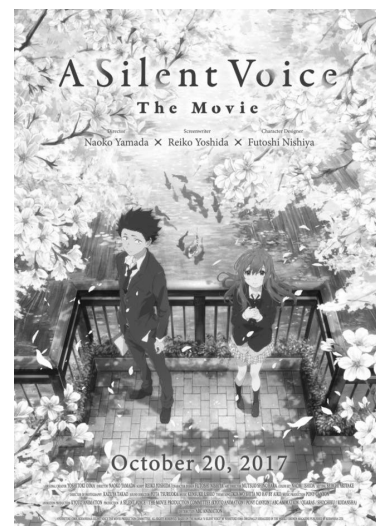


Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA



A SILENT VOICE
Koe no katachi
Japó, 2016
Direcció: Naoko Yamada
Durada: 125 min
Gènere: Animació
Idioma: Japonès
Data d'estrena: 16/03/2018



Les múltiples cares d'un assetjament

L'origen de la història va començar l'any 2013, quan la revista *Weekly Shoden Magazine* va començar a publicar un manga signat per Yoshitoky Oima, on teòricament es tractava una història de *bullying* ambientada al Japó. L'èxit de la proposta, que va mantenir la seva publicació fins el mes de novembre, va ser contundent i va donar peu a set volums que s'han convertit en una peça fonamental per tots els seguidors del manga. Fa dos anys, Naoko Yamada va decidir passar del manga a l'anime i donar pas un llargmetratge que no ha trigat a assolir un cert prestigi crític tant per la qualitat dels seus dibuixos, com pel retrat que fa d'una col·lectivitat, com per la manera com pot plantejar un debat sobre la forma com des de l'escola es poden tractar alguns casos essencials de *bullying* per estudiar-ne la seva repercussió en la societat. El punt de partida de *A silent Voice* és molt simple. Shoko és una nena sorda que ha deixat l'escola on va educar-se i arriba a un nou centre per a cursar la primària. Allà és vista com una nena diferent i estranya. Entre els assetjadors de la nena hi ha la figura d'Ishida, que acabarà aconseguint els seus objectius i fent que la nena canvi d'escola. Aquest plantejament només serveix de punt de partida d'una història que parteix d'un cas de *bullying* per anar avançant cap a territoris més complexos. A mesura que la pel·lícula avança, quan es produeix un salt temporal dins de la història, veiem que allò essencial no es tant la persecució que pateix la noia sinó de quina forma és possible que es produeixi un procés de redempció. El protagonisme del relat passa de Shoko a Ishida, l'assetjador es troba assetjat per la societat però també duu a terme un procés interior que el porta a reconèixer els seus errors i voler assolir un cert nivell de redempció personal. El principal interès de la proposta de Naoko Yamada resideix en que res de tot allò que s'explica pot plantejar-se com a simple o elemental. Més enllà dels dos protagonistes principals, la pel·lícula intenta fer una mena de recerca en l'entorn del cas. Així ens

trobem amb aquells que callen i que fan veure que no ha passat res. Yamada els retrata i es pregunta el perquè de la seva actitud, però també veiem aquells que es pensen que la víctima és sempre dèbil i que la debilitat és l'element essencial que permet l'abús. En el cas de Shoko veiem que la gran força és la seva valentia i la forma com ella mateixa és capaç de lluitar contra la diferència i vèncer tot tipus de prejudici. Naoko Yamada parteix d'una idea visual molt interessant per concretar les seves principals idees. En els primers moments veiem com alguns personatges tenen les cares esborrades, com si fossin persones marcades. De mica en mica, el relat se n'encarregarà de fer que aquestes cares tinguin rostre i que la normalitat, amb totes les seves contradiccions pugui aparèixer amb força. *A Silent Voice* va estrenar-se l'any 2016 al Japó i no va trigar a convertir-se en un veritable fenomen que no ha deixat indiferent als amants del manga, però també a tota la comunitat educativa del seu país. La pel·lícula està pensada per un públic adolescent, però ha estat capaç d'anar més enllà per demostrar com hi ha una cosa veritablement universal que va més enllà dels codis culturals i dels sistemes d'expressió utilitzats.

Àngel Quintana
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona